

A Győri Törvényszék a [REDACTED] Iroda ([REDACTED] [REDACTED], eljáró ügyvéd: [REDACTED]) által képviselt Nartex Pénzügyi Zártkörűen Működő Részvénytársaság (1138 Budapest, Tomori utca 34.) felperesnek a Dr. Csuka Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Bajcsy-Zsilinszky utca 25., eljáró ügyvéd: dr. Csuka Zoltán) által képviselt [REDACTED] alperes ellen 1.767.280,- forint megfizetése iránt indult perében a Győri Járásbíróság 2020. szeptember 7. napján kelt P.22.484/2019/11. számú ítélete ellen a felperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek [REDACTED] Ft másodfokú perköltséget, viselje továbbá a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperes 2010. január 12-én a felperesi jogelőddel a Banco Primus Magyarország Fióktelepével kötött kölcsönszerződést, amelynek célja az [REDACTED] forgalmi rendszámú Volkswagen Golf A5 típusú gépkocsi megvásárlása volt. Az elsőfokú ítéletben részletezettek szerint a kölcsön összege a szerződés szerint 1.600.000,- forint, ami devizásban kifejezve 10.131,32 CHF. A kölcsön devizaneme CHF. A szerződés a kölcsön futam idejét 96 hónapban, a referencia kamatláb induló mértékét 0,34 %-ban, az ügyleti kamatláb mértékét 12,42 %-ban, a THM-et 10,52%-ban, a havi törlesztőrészek összegét 29.886,- forintban, devizában kifejezve 167,01 CHF-ben határozta meg. A szerződés 8. és 16. pontjában a felperes tájékoztatta az alperest a devizalapú hitel árfolyamkockázatával kapcsolatban. A szerződés 11. pontjában az alperes elismerte, hogy megismerte és átvette az annak elválaszthatatlan részét képező Kölcsönnyújtási Üzletszabályzatot és Kondíciós Listát, melyet magára nézve kötelezőnek ismer el.
- [2] A felperesi jogelőd a szerződést 2015. május 19. napján felmondta. A felmondást az alperes 2015. május 21-én vette át. A felperesi jogelőd a 2014. évi XL. törvény alapján az alperessel 2015. április 27-én elszámolt, a tisztességtelenül felszámított 234,21 CHF-et jóváírta az alperes tartozásába.

- [3] A fizetési meghagyás elleni ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a felperes kereseti kérelmében az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 523. § (1) és (2) bekezdésére alapítottan 1.767.280,- forint, valamint ezen összeg után 2015. szeptember 9. napjától a kifizetés napjáig járó évi 20,22 %-os mértékű késedelmi kamat megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Állította, hogy a felek érvényes szerződést kötöttek, amely a felperes által jogszerűen került felmondásra, az alperes a szerződés szerinti tartozásait azonban nem fizette meg.
- [4] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, vitatva annak jogalapját és összecszerúságát. Arra hivatkozott, hogy a felek között szerződés nem jött létre, mivel a kölcsönszerződés hitelezőként a Banco Primus Fióktelep Magyarországot tünteti fel, e szervezetnek pedig a kölcsönszerződés megkötésének időpontjában az 1997. évi CXXXII. törvény (Fkt.) 24. § (3) bekezdés alapján nem volt jogképessége. Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy a szerződés semmis, mert az 1996. évi CXXII. törvény (Hpt.) 213. § (1) bekezdés a), b), d), e) pontjába ütközik, a THM szerződésben szereplő mértéke nem valós, az Üzletszabályzat nem vált a szerződés részévé, az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás illetőleg az Üzletszabályzat 25. és 23.d. pontja tisztességtelen. Állította, hogy a Kifejtette, hogy forintalapú szerződést kötött. Állította, hogy a 2015. május 19-1 felmondás érvénytelen, az jogszabály megkerülésére irányul. A felperes nem tett a per anyagává olyan elszámolást, amely a kereset összecszerúságát megalapozná.
- [5] A felperes az alperes védekezésének ismeretében kereseti kérelmét fenntartotta. Álláspontja szerint az alperes által megjelölt érvénytelenségi okok nem állnak fenn. Kifejtette, hogy a 2014. évi XL. törvény (DH 2. törvény) 37.§-ában és 37/A.§-ában írtak ellenére az alperes a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 204. § (1) bekezdése illetve 209. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül viszontkeresetet vagy beszámítási kifogást nem terjesztett elő az érvénytelen szerződés elszámolásával kapcsolatban, ezért érvénytelenségre eredménnyel nem hivatkozhat.
- [6] Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletével a felperes keresetét elutasította, egyúttal kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg [REDACTED] forint perköltséget.
- [7] Ítéletének jogi indokolásában kifejtette, hogy az 1997. évi CXXXII. törvény (Fkt.) szerződéskötéskor hatályos 3. § (1) bekezdését a szerződéskötést követően a 2012. évi CLI. törvénnyel beiktatott 3. § (1a) bekezdésre is figyelemmel úgy kell értelmezni, hogy a felperesi jogelőd, mint a Banco Primus Bank S.A. fióktelepe a szerződéskötés időpontjában nem rendelkezett jogképességgel.
- [8] Nem találta alaposnak azt a bírói gyakorlatra alapított felperesi érvelést, miszerint az utóbb beiktatott Fkt. 3. § (1a) bekezdés visszamenőlegesen is alkalmazható. Rámutatott, hogy a 2012. évi CLI. törvény visszaható hatályról nem rendelkezett. Kifejtette, hogy amennyiben a felperes érvelése helytálló lenne, úgy nem lett volna szükség az Fkt. módosítására, a 3. § (1a) bekezdés beiktatására. Alaptalannak találta azt a felperesi állítást is, hogy a perbeli szerződés a felperesi jogelőd a fióktelep alapítója és az alperes között jött létre. Rámutatott, hogy a felperesnek ezt a tényállítást semmilyen okirati bizonyíték nem támasztja alá. A becsatolt szerződésekben, felszólításokban, továbbá a felperesi jogelőd követelésének engedményezését tartalmazó okiratban sehol nem szerepel a fióktelep alapítója, a Banco Primus Bank, mint önálló jognyilatkozatot tevő fél. A magyarországi fióktelep pedig nem mint a külföldi bank törvényes vagy ügyleti képviselője szerepel az okiratokon, hanem mint szerződő fél. Mindezekre figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperesi jogelőd Banco Primus

Magyarországi Fiótelepe és az alperes között nem jött létre a felperes által a keresete alapjául megjelölt kölcsönszerződés. Hivatkozott e körben a Fővárosi Ítéltábla Gf.X.40.235/2016/6. számú, Gf.X.40.131/2016/11. számú, Gf.X.40.491/2016/12. számú, valamint a Kúria Gfv.VII.30.105/2013/4. számú döntéseire. A perköltségről a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján határozott.

- [9] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását kérte akként, hogy a törvényszék a kereseti kérelemben írtaknak megfelelően marasztalja az alperest. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, figyelemmel arra, hogy a jelen perben felperesi jogelődnek nem a fióktelep, hanem a fióktelep alapítója a Banco Primus S.A. tekintendő. Hivatkozott arra, hogy a perbeli fióktelep alapítója az Európai Unió másik tagállamában székhellyel rendelkező hitelintézet, amint azt a közhiteles nyilvános és mindenki számára megismerhető cégjegyzék tartalmazza. A Hpt. 3/A. §-a valamint 14. §-a alapján a fióktelep alapítója kizárólag a fióktelep útján végezhetett a perbeli időszakban pénzügyi szolgáltatási tevékenységet Magyarországon. Vitatta azt a megállapítást is az elsőfokú bíróságnak, hogy a fióktelep a szerződéskötés időpontjában ne rendelkezett volna jogképességgel. E körben rámutatott, hogy a 2012. évi CLI. törvény indokolásából a jogalkotó eredeti szándéka is az volt, hogy a külföldi székhelyű anyavállalkozás magyarországi fióktelepének jogalanyiságot biztosítson. Kiemelte, hogy az Fkt. 24. § (3) bekezdéséből is az következik, hogy a szerződéskötés időpontjában a magyarországi fióktelep az alapító képviselőjében járt el. Hangsúlyozta, hogy az Fkt. 3. § (1a) bekezdésének beiktatására az utóbb meghaladottnak tekintett 1/2012. PJE határozat miatt a joggyakorlat pontosítása érdekében volt szükség. Számos másodfokú döntést meghivatkozott azzal kapcsolatban, hogy a perbeli szerződés helyes jogértelmezés mellett úgy értelmezendő, hogy az a fióktelep alapítója és az alperes között jött létre. Állította, hogy az ettől eltérő következtetésre jutó elsőfokú ítélet jogszabálysértő. Hivatkozott arra is, hogy a törvényszék ítéletének indokolása iratellenesen tartalmazza, hogy az alapító egyetlen okiratban sem került nevesítésre. Rámutatott, hogy a perbeli követelés engedélyezéséről szóló okirat kifejezetten nevesíti a Banco Primus S.A.-t akként, hogy a fióktelep e cég képviselőjében jár az engedményezés során.
- [10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében a támadott ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyes jogi következtetést vont le, amikor azt állapította meg, hogy a szerződéskötés időpontjában a külföldi vállalkozás magyarországi fióktelepe elkülönült jogalanyisággal nem rendelkezett, ezért saját nevében szerződést sem köthetett. Kiemelte, hogy az Fkt. 10. § (1) bekezdésében írtaktól eltérően az Fkt. 24. § (3) bekezdése a pénzügyi fióktelepet kizárólag képviselőkénti eljárásra jogosította fel. A 2007. évi CXXXVIII. törvény (Bsz.) 94. § (1) bekezdés c) pontjából is az következik, hogy a pénzügyi fióktelep gazdasági önállósággal nem rendelkezik. Hivatkozott arra, hogy több jogerős bírósági határozat is ezzel egyező álláspontra jutott.
- [11] A másodfokú eljárásban a felperes részletes kimutatást csatolt a kereseti kérelem összecszerúségének alátámasztására azzal, hogy amennyiben a törvényszék szükségesnek találja, az összecszerúség bizonyítására szakértő kirendelését indítványozza.
- [12] Az alperes a Pf. 7. sorszám alatti észrevételében a 2014/17/EU Irányelvre, az rPtk.218.§ (1) bekezdésére, a 87/102 EGK Irányelvre, az EUB C-26/13., C-483/16., C-186/16., C-449/13., C-126/17., C-51/17., C-227/18., C-609/19. , C-776/19. és egyesített C-782/19. számú döntéseire, valamint a Kúria 2016. 09.28-i megállapításaira hivatkozva fenntartotta, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelen volt. Hangsúlyozta, hogy

amennyiben a másodfokú bíróság az alperes védekezését nem találná alaposnak, az összezszerúséget az elsőfokú bíróságnak kellene vizsgálnia, mert különben az eljárás egyfokúvá válik.

- [13] A törvényszék a járásbíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a szerződés 8. pontja többek között a következőket tartalmazza: „Deviza alapú finanszírozás esetén is forintban kell megfizetni a törlesztőrészleteket, de a fizetendő összeg a devizanem árfolyamának és kamatának alakulásától függően változhat. A külföldi devizában történő finanszírozás jelentős kockázata, hogy a forint leértékelődése az esedékes törlesztőrészlet növekedésén túl a teljes hátralévő tőketartozást is megnöveli. A Kölcsönszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosítása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik.
- Az ügyfél a jelen Kölcsönszerződés aláírásával egyidejűleg tudomásul veszi, hogy a Finanszírozott összeg a szerződés devizanemében, az ügyfél részére nyújtott kölcsön teljes összege a szerződés devizanemében, az előzetes referencia árfolyam, az előzetesen megállapított havi törlesztőrészletek kezdő összege a szerződés devizanemében a kérelem felküldésének napján számított, előzetes adatok és a végső összegek a szerződés folyósításának napján érvényes referencia árfolyam alapján kerülnek kiszámításra. Az Ügyfél a végső összegekről írásbeli tájékoztatást kap az aláírt, kézbesített Kölcsönszerződés mellékleteként. Az ügyfél kijelenti, hogy a devizában történő finanszírozás többlet kockázati tényezőjéről tudomással bír és vállalja az ezzel járó következményeket.”

[14] A szerződés 16. pontja szabályozta az árfolyam-különbözet elszámolásának módját. A Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat 17.3.3. pontja szerint: „Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészleteket forintban kell megfizetni; a fizetendő összeg azonban változhat a deviza átváltási árfolyam és kamatláb változása szerint. A fent nevezett finanszírozással kapcsolatos nagymértékű veszélyforrás, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes részlet összegét, hanem a teljes hátralévő összeget is növeli. A Kölcsönszerződés lejárat előtti megszűnése esetén az összes hátralévő tőkeösszegre számított átváltási árfolyamból fakadó különbözet egy összegben esedékes.”

[15] A 17.3.4. pont határozta meg, hogy a devizalapú kölcsön esetén miként kerül meghatározásra az árfolyamváltozás eredményeként a törlesztőrészlet, a fennmaradó tőkeösszeg és az árfolyamkülönbözet.

[16] A Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat 17.4. pontja szabályozta, hogy a THM milyen esetekben változtatható meg.

[17] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas, a fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

[18] A szerződéskötés időpontjában hatályos az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában is idézett Fkt. 3. § (1) bekezdés szerint a külföldi vállalkozás fióktelepe jár el a hatóságokkal és a harmadik személyekkel szemben fennálló jogviszonyokban, valamint a külföldi vállalkozás más fióktelepeivel fennálló kapcsolatokban. Az 1/2014. PJE-vel meghaladottnak tekintett 1/2012. Pje. valóban azt az értelmezést adta az Fkt. rendelkezéseinek, hogy a külföldi vállalkozás magyarországi pénzügyi fióktelepe nem rendelkezik perbeli jogképességgel. A jogegységi határozat indokolása éppen az Ftv. 10. § (1) bekezdésében írtakra figyelemmel jutott erre a következtetésre. A felperes által az Ftv. 3. § (1) illetőleg 3. § (1a) bekezdésének értelmezése kapcsán felhívott eseti döntések (BH+2012. 27., BDT2013. 2963., BH2014. 20.,

EBH2017. K.2.) azt a kérdést vizsgálták, hogy a fióktelepeknek utóbb törvényi rendelkezéssel jogképességet biztosító 3. § (1a) bekezdése lehetővé teszi-e, hogy a fióktelep a perben peres félként eljárjon, ha a perindításkor az Fkt. 3. § (1a) bekezdése még nem volt hatályban.

- [19] A jelen perben nem az az eldöntendő kérdés, hogy a fióktelep önállóan perelhet-e vagy perelhető-e, figyelemmel arra, hogy a keresetlevél benyújtására nem a felperesi jogelőd fióktelep, hanem a fióktelep alapítója részéről került sor. Az alperesi védekezés tükrében annak van jelentősége, hogy az Fkt. 3. § (1a) bekezdésének beiktatását megelőzően a fióktelep szerződő félnek tekinthető-e abban az esetben, ha a szerződés egyébként nem tartalmazza, hogy a fióktelep az alapítója képviselőjében és nevében jár el.
- [20] A törvényszék álláspontja szerint a járásbíróóság e tekintetben téves jogi következtetésre jutott. A 2012. évi CLI. törvénnyel hatályba léptetett módosuló rendelkezéseket megelőzően is az Fkt. 10. § (1) és (2) bekezdése, valamint 24. § (1) bekezdése úgy volt értelmezendő, hogy a külföldi székhelyű hitelintézet fióktelepe az Fkt. 24. § (3) bekezdése szerint az alapító nevében, képviselőjében jár el, szemben a fióktelepekre vonatkozó az Fkt. 10. § (1) és (2) bekezdésében foglalt szabályozáshoz képest. Ebből, valamint a Hpt. 3/A. § (1) bekezdéséből következően külföldi vállalkozás pénzügyi szolgáltatási tevékenységet vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási tevékenységet Magyarországon kizárólag fióktelepe útján végezhetett. A Hpt. 3/A. § (3) illetve (4) bekezdése az ott meghatározott feltételek mellett az e jogszabályhelyek szerinti tevékenységét határon átnyúló szolgáltatásként is végezhetette. Ebből azonban az következik, hogy a fióktelep a szerződéskötés során a perbeli esetben az alapító képviselőjében járt el. A perbeli követelés alapjául szolgáló szerződés tehát nem a magyarországi fióktelep, hanem a jelen perben felperesi jogelődként eljáró Banco Primus S.A. és az alperes között jött létre. Önmagában az a körülmény, hogy a szerződés a fióktelep képviselői minőségét nem tüntette fel, nem eredményezi a szerződés érvénytelenségét, és nem befolyásolja, hogy kit kell szerződő félnek tekinteni. Ez következik az elsőfokú bíróság által az eltérő jogi következtetés alapjaként meghivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Gf.X.40.235/2016/6., Gf.X.40.131/2016/11. és Gf.X.40.491/2016/12. számú döntéséből is.
- [21] Ezt meghaladóan helytállóan hivatkozott arra a felperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása iratellenesen tartalmazza, hogy a fióktelep alapítója egyetlen a felperesi jogelőd illetve a felperes által csatolt okiratban nem került nevesítésre. Az elsőfokú eljárás iratai között 18. sorszám alatt fellelhető engedményezésről szóló értesítés a Banco Primus Fióktelep Magyarországot a Banco Primus S.A. képviselőjében eljáró szervezetként tünteti fel, az engedményezési értesítő szerint az engedményezés a perbeli szerződés alanya a Banco Primus S.A., valamint a felperesi jogutód a Nartex Pénzügyi Zrt. között jött létre.
- [22] Mindezekre tekintettel az alperesnek a szerződés létre nem jöttére alapított védekezése nem foghatott helyt.
- [23] Az alperes ezt meghaladóan azonban a szerződés érvénytelenségére is hivatkozott: egyrészt állította, hogy a szerződés a Hpt. 213.§ (1) bekezdés a) b) d) és e) pontjába ütközik, másrészt az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelen. Mivel a perfelvételi szakban mindkét fél kifejtette a szerződés érvényességével/érvénytelenségével kapcsolatos álláspontját, nem volt akadály annak, hogy a másodfokú bíróság e kérdést a Pp. 383.§ (1) bekezdése szerint érdemben vizsgálja.
- [24] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a DH 2 törvény 37. § és 37/A. § alapján az alperesnek az érvénytelenségre alapított védekezése beszámítási kifogás illetve viszontkereset

hiányában nem foghat helyt. A DH 2 törvény 37. § és 37/A. § azt szabályozza, hogy az igényt érvényesítő adós a szerződés érvénytelenségét állítva milyen tartalommal köteles a keresetlevelét előterjeszteni. Ez a kötelezettség nem értelmezhető kiterjesztően és ebből következően nem alkalmazható arra az esetre, amikor az adós az ellenérdekű fél által keresettel érvényesített igénnyel szemben az rPtk. 236.§ (3) bekezdése szerinti kifogás jogát gyakorolva hivatkozik a szerződés érvénytelenségére.

- [25] Az alperes előadásával ellentétben a támadott szerződés 5. pontja egyértelműen meghatározza, hogy a szerződés devizaneme CHF. Ezzel összhangban a szerződés 8. pontja a havi törlesztőrészletet devizában határozza meg. A 6/2013 PJE-ből következően a szerződést nem teszi forintalapúvá az, hogy a CHF-ben meghatározott kirovó pénznem mellett a lerovó pénznem a szerződés szerint forint. Erre tekintettel az alperes eredménytelenül hivatkozott arra, hogy a szerződés a Hpt. 213. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik.
- [26] A szerződés tartalmazza a THM százalékos mértékét. A jelen ügyben is alkalmazandó 6/2021 PJE szerint amennyiben a THM mértékét a szerződés a valóságostól eltérően tünteti fel, az legfeljebb akkor vizsgálható, ha a fél ezzel kapcsolatban tévedésre, megtévesztésre hivatkozik. Ilyen tartalmú védekezést az alperes az elsőfokú eljárásban nem terjesztett elő, ezért a Hpt. 213. § (1) bekezdés b) pontjára alapított érvénytelenségi kifogás sem alapos.
- [27] A szerződés 11. pontja szerint a Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat és a Kondíciós Lista általános szerződési feltételként a szerződés részévé vált. A teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt szerződéssel szemben az alperes nem igazolta az annak tartalmától eltérő álláspontját.
- [28] A szerződés 14. pontja valamint a Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat 16.2 pontja tartalmazza, hogy a THM miből tevődik össze, míg az utóbbi 17.4 pontja szabályozza, hogy a THM milyen feltételek alapján változtatható meg. Erre tekintettel a Hpt. 213. § (1) bekezdés d) pontja alapján sem állapítható meg a szerződés érvénytelensége.
- [29] A törlesztőrészletek számát a szerződés 6. pontja, esedékességét a szerződés 8. pontja, a törlesztőrészletek első összegét ugyancsak a szerződés 8. pontja határozta meg. Egy változó kamatozású szerződés esetén a teljes futamidőre a törlesztőrészletek összege nem határozható meg sem forintalapú, sem devizaalapú szerződés esetén. A változó kamatozású konstrukció lényege éppen az, hogy a havi törlesztőrészletek összege kamatperiódusonként változik. Ebből következően a Hpt. 213. § (1) bekezdés e) pontja szerinti érvénytelenségi kifogás sem alapos.
- [30] A szerződéskötés időpontjában hatályos Hpt. 203. § (4) bekezdése szerint a fogyasztónak minősülő ügyféllel kötendő, devizahitel nyújtására irányuló, illetőleg ingatlanra kikötött vételi jogot tartalmazó szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kell tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, amelynek tudomásulvételét az ügyfél aláírásával igazolja. Az (5) bekezdés a) pontja úgy rendelkezik, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell a devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre. A tájékoztatást a Hpt. 203. § (6) bekezdése szerinti a pénzügyi intézmény a felek eltérő megállapodásának hiányában magyar nyelven köteles megadni.
- [31] A felperes nem hivatkozott arra, hogy jogelődje az írásbelit meghaladó vagy attól eltérő tájékoztatást adott volna az árfolyamkockázattal kapcsolatban az alperesnek, és ilyet az

alperes sem állított. Ezért az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelensége az egyedi szerződésben és a Kölcsönnyújtási Üzletszabályzatban nyújtott tájékoztatás alapján vizsgálendő.

- [32] Előre bocsájtja a törvényszék, hogy az alperes által hivatkozott 2014/17/EU Irányelv a jelen eljárásban nem irányadó, mivel a perbeli szerződés nem lakóingatlanhoz kapcsolódó hitel, továbbá azt a perbeli szerződés megkötését követően hozták meg.
- [33] A perbeli szerződés alapján az megállapítható, hogy a felperesi jogelőd formailag a Hpt. 203. § (5) bekezdése szerinti tájékoztatást nyújtott a fogyasztó számára. A szerződés 8. pontja és a Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat 17.3.3. pontja szerint amennyiben a forint árfolyama gyengül a svájci frank devizához képest, a kamatláb változik, az növeli a forintban visszafizetendő törlesztőrészlet összegét. Ezért az nem állapítható meg, hogy a felperesi jogelőd a Hpt. 203. §-ába ütköző módon járt volna el a szerződés megkötésekor.
- [34] A 93/13. EGK irányelv 4. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelmény a szerződési feltételek tisztességtelenségével kapcsolatban akkor is alkalmazandó, ha a feltétel e rendelkezés értelmében a „szerződés elsődleges tárgya” fogalmi körébe tartozik. A 2/2014. PJE az EUB C-126/17. számú ítélet 28. pontjával egyezően azt rögzíti, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelensége csak akkor vizsgálható és állapítható meg, ha az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára annak tartalma a szerződéskötéskor – figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is – nem volt világos, nem volt érthető.
- [35] Az érthetőséget illetően a 93/13. EGK irányelv 5. cikkében is meghatározott világosság és érthetőség kritériuma nem korlátozható kizárólag a feltételek alaki és nyelvtani szempontból érthető jellegére. Az irányelv által létrehozott védelmi rendszer azon az elven alapszik, hogy a fogyasztó az eladóhoz, vagy szolgáltatóhoz képest hátrányos helyzetben van, többek között az információs szintje tekintetében, ezért a szerződési feltételek világos és érthető megfogalmazásának és következőképpen az átláthatóságnak az ugyanebben az irányelvben előírt e követelményét kiterjesztő módon kell értelmezni (EUB C-126/17. 29. pont, EUB C-186/16. 44. pont). A világosság és érthetőség kritériumát hasonlóan határozza meg az EUB C-26/13. számú ítélet rendelkező rész 2. pontja. Eszerint az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás akkor tisztességes, ha az átlátható jelleggel bemutatja a szerződésben meghatározott külföldi pénz átváltási mechanizmusának konkrét működését, az e mechanizmust és a kölcsön folyósítását meghatározó többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt úgy, a fogyasztónak módjában álljon egyértelmű és érthető szempontok alapján értékelni a számára ebből eredő gazdasági következményeket. Ezzel egyező megállapítást tartalmaz az EUB C-186/16. számú ítélet 45. pontja.
- [36] Az EUB C-51/17. számú ítélet a 73-76. pontjaiban kifejti: a tájékoztatásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy a kölcsönfelvevő tájékozott és megalapozott döntést hozhasson. A tájékoztatásnak ki kell terjednie legalább a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására (74. pont). A kölcsönfelvevőnek egyrészt világos tájékoztatást kell kapnia arról, hogy a deviza alapú kölcsönszerződés aláírásával bizonyos mértékű árfolyamkockázatot vállal, amely gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben jövedelmét kapja leértékelődik, azon devizához képest,

amelyben a kölcsönt nyújtották. Másrészt a banknak fel kell hívnia a figyelmet az átváltási árfolyam lehetséges változásaira és a devizában felvett kölcsönrel összefüggő kockázatokra (75. pont). További követelmény, hogy a fogyasztó számára ténylegesen lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a szerződés összes feltételeit megismerhesse (76. pont). Az EUB C-51/17. számú ítélet utal az EUB C-186/16. számú ítéletre, ami az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatással szemben megfogalmazott átláthatóság követelményét akként értelmezi, hogy az érthető megfogalmazásnak a tájékoztatás abban az esetben felel meg, ha az feltűnteti azon mechanizmus konkrét működését is, amelyre az érintett feltétel utal, valamint adott esetben az e mechanizmus és a többi feltételben előírt mechanizmus közötti viszonyt, vagyis a tájékoztatásnak ki kell térnie a fogyasztó kötelezettségvállalását esetlegesen befolyásoló valamennyi olyan tényezőre, amely révén felmérheti, különösen az általa felvett hitel teljes költségét. A fogyasztónak a tájékoztatás alapján képesnek kell lennie arra, hogy felmérje e költségeket, a hitelszerződésnek említést kell tennie a szerződés tárgyát képező szolgáltatások jellegénél fogva elengedhetetlennek tekintett információkról. A hitelszerződésnek említést kell tennie a szerződés tárgyát képező szolgáltatások jellegénél fogva elengedhetetlennek tekintett információkról. (44. és 47. pont).

[37] A 2/2014. PJE. szerint az árfolyamkockázatra vonatkozó tájékoztatásnak világosnak, egyértelműnek kell lennie. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy őt csak korlátozott mértékben terhelheti, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen vagy teljesen érvénytelen. Az időben korábbi 6/213. PJE. 3. pontja azt tartalmazza, hogy a tájékoztatási kötelezettség nem terjedhetett ki az árfolyamváltozás mértékére. Ez azonban nem jelenti azt, hogy e tájékoztatásból ne kellett volna kiderülnie a fogyasztó számára annak, hogy az árfolyamváltozás mértéke gyakorlatilag korlátlan lehet, annak nincs felső határa. Az EUB C-51/17. számú ítélet 74. pontjából, 75. pontjából és 78. pontjából következően az a tájékoztatás, amely mindössze azt tartalmazza, hogy a forint leértékelődése, illetőleg a külföldi kamatlábak emelkedése a törlesztőrészlet növekedését idézheti elő, az árfolyamkockázatról való tájékoztatással szemben támasztott követelményeknek nem tesz eleget, mert abból a valós hatásra, mechanizmusra nem lehet következtetni. A forint leértékelődése, illetőleg a külföldi kamatlábak emelkedésének változása ugyanis nem lineáris összefüggést mutat a törlesztőrészletek emelkedésének mértékével. A kizárólag a külföldi kamatlábak emelkedésére és a forinti leértékelődésének lehetőségére kitérő tájékoztatásból a fogyasztó nem mérheti fel azt, hogy az árfolyamkockázat csekély, vagy jelentős mértékű lehet, gazdaságilag nehezen elviselhetővé válhat. A fogyasztónak a tájékoztatás alapján értékelnie kell a devizakamatláb és a forint leértékelődésének a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is. Fel kell ismernie, hogy a két önálló tényező hatásai egymást felerősíthetik.

[38] A felperes jogelődje által adott tájékoztatás alapján a felperes nem lehetett tisztában az árfolyamkockázat tényleges mibenlétével. A tájékoztatás nem tette lehetővé, hogy a fogyasztó értékelje a leértékelődésnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt konkrét gazdasági következményeit. A Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat 17.3.3. pontja ugyan utal a „nagyértékű veszélyforrásra”, de annak megszövegezéséből következően a veszély a törlesztőrészlet és a fennmaradó tőke összegének növekedésére vonatkozik. A tájékoztatás nem tér ki arra, hogy ez a növekedés olyan mértékű is lehet, amely a fogyasztó pénzügyi kötelezettségeit jelentősen, akár teljesítőképességének határán is túl megnöveli. A tájékoztatás semmilyen módon nem tért ki arra, hogy az árfolyamkockázat lehetséges, konkrét

következménye az, hogy a felperes a fizetési kötelezettségeinek csak jelentős nehézségek árán fog tudni eleget tenni.

- [39] Az irányelvben előírt világos és érthető megfogalmazás követelményének megfelel az a deviza alapú kölcsönszerződés is, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, az árfolyamváltozásnak nincs felső határa (azaz nem szükséges, hogy a „korlátlan” vagy „nincs felső határa” kifejezéseket kifejezetten tartalmazza a kikötés), de csak abban az esetben, ha egyfelől a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték, emelkedhet, vagy csökkenhet, hanem értékelni tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt – esetlegesen jelentős – gazdasági következményeit is (EUB C-227/18. számú végzés 40. pont, BH2020.151., Kúria Gfv.VII.30.090/2020/9.). A perbeli szerződés és a Kölcsönnyújtási Üzletszabályzat ugyan rögzítette, hogy az árfolyamváltozás kedvezőtlen lehet a fogyasztóra nézve, ez pedig növelheti a törlesztőrészek összegét, azonban nem tartalmazott olyan további információt, ami alapján az alperes értékelni tudta volna az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségére gyakorolt konkrét gazdasági következményeit.
- [40] A felperes jogelődje által nyújtott tájékoztatásból az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára nem volt egyértelműen felismerhető, hogy az árfolyamkockázat vállalása pontosan mit jelent, az milyen következményekkel jár.
- [41] Mindezekre tekintettel az állapítható meg, hogy a perbeli szerződés az árfolyamkockázattal kapcsolatos tájékoztatás tisztességtelensége folytán az rPtk. 209. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az rPtk. 209. § (5) bekezdésében, valamint a 2/2014 PJE-re és a 2/2012. (XII. 10.) PK véleményre – érvénytelen. Miután a felperes kereseti kérelmét a szerződés érvényességére alapította, az nem lehetett alapos. A per érdemi eldöntése szempontjából irreleváns, hogy a felmondás érvényesnek tekinthető-e, az ezzel kapcsolatos alperesi érvelést a törvényszék nem vizsgálta.
- [42] A szerződés érvénytelenségére figyelemmel a bíróság érdemben helyesen döntött, amikor a keresetet elutasította, ezért az elsőfokú ítéletet a törvényszék a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A pereszes felperes köteles az alperes javára a másodfokú eljárásra felszámított, az elsőfokú eljárásban 12. sorszám alatt csatolt megállapodás szerinti ██████████ Ft-ot megfizetni, egyúttal viseli a másodfokú eljárásban felmerült saját költségeit [Pp. 364. §, 81.§ (1) és (5) bekezdés, 83. § (1) bekezdés].

Győr, 2021. szeptember 29.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Szabó Péter sk.
bíró